

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH120005
NAZWA
OBSZARU Dolinki Jurajskie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH120005	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolinki Jurajskie

1.4. Data opracowania 2001-03	1.5. Data aktualizacji 2024-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 29 sierpnia 2022 r. w spr. soo Dolinki Jurajskie (PLH120005)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.682

Szerokość geograficzna
50.1695

2.2. Powierzchnia [ha]:

886.51

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL21	Małopolskie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6210			7.2		M	A	C	B	B
6510			35.8		G	B	C	C	C
7220			0.01		P	D			
8160			0.06		M	B	C	B	B
8210			1.5		M	A	C	B	B
8310			0.0	34	G	A	C	A	A
9110			65.34		M	A	C	B	B
9130			437.05		M	A	C	A	A
9150			49.5		M	B	B	B	B
9170			145.02		G	A	C	A	A
9180			1.73		G	B	C	B	C
91E0			11.45		G	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze						Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1308	Barbastella barbastellus			w	15	25	i		M	C	B	C	C
A	1188	Bombina bombina			p				P	DD	D			
P	1902	Cypripedium calceolus			p	1	100	i		M	C	B	C	C
M	1323	Myotis bechsteinii			w	1	1	i		M	D			
M	1318	Myotis dasycneme			w					M	D			
M	1321	Myotis emarginatus			w	65	120	i		M	B	B	B	B
M	1324	Myotis myotis			w	55	85	i		M	C	B	C	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w	230	450	i		M	B	B	B	B
A	1166	Triturus cristatus			p				P	DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	12.1
N23	0.03

N16	72.95
N12	14.92
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar położony jest na terenie dużego regionu geologicznego Monokliny śląsko-Krakowskiej. Monoklina zbudowana jest z dwóch wielkich kompleksów skalnych. Niżej położony kompleks tworzą utwory karbońskie, dewońskie i starsze. Wyższy kompleks tworzą osady permu, triasu, jury, kredy i młodsze. Największe znaczenie w budowie geologicznej monokliny mają wapień wieku jurajskiego, będące najbardziej charakterystycznymi skałami na tym terenie, decydującymi o jej niepowtarzalnym charakterze. Na teren ostoi składa się 11 enklaw, dobrze zachowanych pod względem przyrodniczym. Obejmują one obszar wyżynny, zbudowany z wapieni górnourajskich, pokrytych warstwą lessu z wciętymi dolinami potoków, o charakterze skalistych jarów krasowych. Ich ujścia są zwykle zwężone i zamknięte skalnymi bramami, zaś zbocza urozmaicone różnorodnymi formami skalnymi, jak pojedyncze maczugi, bastiony lub masywy. Występują w nich liczne jaskinie z bogatą szatą naciekową. Wschodnie zbocza są przeważnie bardziej skaliste i strome. Wierzchowina pokryta jest głównie polami uprawnymi oraz niewielkimi kompleksami lasów grądowych i bukowych, które porastają też zbocza dolin. Wśród leśnych zbiorowisk roślinnych dominują różnorodne zespoły buczyn (żyźna buczyna karpacka, ciepłolubna buczyna storczykowa, kwaśna buczyna niżowa) i grądów, w mniejszym stopniu występują bory mieszane, łągi olszowe oraz jaworzyna górska. Wąwozami płyną potoki i z nimi związane są płaty szuwarów i turzycowiska, a także łąki i pastwiska. Dolne partie zboczy dolin pokryte są murawami kserotermicznymi i ciepłolubnymi zaroślami.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar o wysokiej różnorodności biologicznej. Stwierdzono tu występowanie 10 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Najcenniejsze są murawy kserotermiczne, płaty buczyn, grądów i sporadycznie jaworzyn. Notowano tu obecność 8 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, występują też licznie inne rzadkie i zagrożone gatunki roślin naczyniowych, w tym prawnie chronione. Jest to miejsce występowania rzadkich i chronionych gatunków zwierząt, w tym sześciu gatunków nietoperzy. Jedno z kilku stwierdzeń podkowca dużego w Polsce. Interesująca geomorfologia.

6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*-*Festucion pallescens*)

Siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez trzy podtypy: 6210-1 Murawa naskalna, reprezentowana przez zespół kostrzewy bladej *Festucetum pallentis*, 6210-2 Murawy ostnicowe, reprezentowane przez murawę kserotermiczną z kostrzewą bruzdkowaną i strzęplicą nadobną *Koelerio-Festucetum rupicolae* oraz 6210-3 Kwietne murawy kserotermiczne reprezentowane przez zespół lebiodki i kłosownicy pierzastej *Origano-Brachypodietum pinnati* w niewielkich płatach.

Jakość danych: M – dane pochodzące z inwentaryzacji uzupełnione szacunkami.

Reprezentatywność: A - siedlisko jest typowo wykształcone.

Powierzchnia: C – powierzchnia siedliska w obszarze wynosi ok. 7,2 ha, co stanowi <2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym (3530 ha).

Stan zachowania: B - struktura jest dobrze zachowana (II) - stan zachowania siedlisk oceniony na U1, zachowanie funkcji ma dobre perspektywy (II). Możliwości odtworzenia są łatwe (I).

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako dobra (B), ze względu na doskonałą reprezentatywność oraz fakt, że stan siedliska dużej części powierzchni jest nadal bardzo dobry.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 6510-1 Łąka rajgrasowa (zespół łąki owsicowej *Arrhenatheretum elatioris*). Łąkę owsicową cechuje bardzo silne zróżnicowanie, zależne od różnych warunków troficznych i wilgotnościowych, którego odzwierciedleniem jest wyróżnienie szeregu podzespołów i postaci. Na terenie Dolinek Jurajskich zidentyfikowano dwa podzespoły: łąka owsicowa typowa i łąka owsicowa z elementami roślinności kserotermicznej (zdecydowanie dominująca na terenie obszaru Natura 2000).

Jakość danych: G- dane o wysokiej jakości.

Reprezentatywność: B – stan zachowania siedliska silnie zróżnicowany ze znacznym udziałem płatów zdegradowanych.

Powierzchnia: C - wynosi 35,8 ha, co stanowi <2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym (732500 ha)

Stan zachowania: C - struktura średnio zachowana lub częściowo zdegradowana (III)- wiele łąk świeżych nie było użytkowanych, co powoduje duży udział gatunków ekspansyjnych oraz zarastanie części płatów drzewami i krzewami. Zachowanie funkcji ma średnie lub niekorzystne perspektywy (III). Możliwości odtworzenia są łatwe (I).

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako dobra (C), ze względu na silnie zróżnicowany stan zachowania płatów siedliska.

8210 Wapienne ściany skalne ze zbiorowiskami *Potentilletalia caulescentis*

Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 8210-2 Szczelinowe zbiorowiska paproci reprezentowany przez zespoły: paprotnicy kruchej *Asplenio viridis-Cystopteridetum* i zanokcicy murowej *Asplenietum trichomano-rutaemurariae*. Porastają one skały wapienne. Zespół paprotnicy kruchej rośnie w miejscach wilgotnych i ocienionych, a zespół zanokcicy murowej w suchych i nasłonecznionych. Roślinność grupuje się w szczelinach i na półkach skalnych. Dobrze rozwinięte płaty obserwowano zarówno na wychodniach skalnych w

dolinach (m. in. Dolina Raclawki, Szklarki, Eliaszkówki, Kluczwoły), jak i na ocienionych częściach ostańców skalnych (m. in. w okolicach Jerzmanowic).

Jakość danych: M- ze względu na charakterystykę siedliska, powierzchnia trudna do ustalenia, dane z inwentaryzacji, uzupełnione szacunkami.

Reprezentatywność: A – siedlisko jest typowo wykształcone.

Powierzchnia: C – powierzchnia siedliska wynosi ok 1,5 ha, co stanowi mniej niż 2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym.

Stan zachowania: B - struktura jest dobrze zachowana (II) - stan zachowania siedlisk oceniony na U1, zachowanie funkcji ma dobre perspektywy (II). Możliwości odtworzenia są łatwe (I).

Ocena ogólna: Biorąc pod uwagę doskonałą reprezentatywność (A), ocenę powierzchni względnej (C) oraz dobry stan zachowania (B), nadano siedlisku ocenę ogólną: B.

8310 Jaskinie niedostępne do zwiedzania

W obszarze występują różnorodne formy obiektów jaskiniowych- od niewielkich schronisk skalnych, po rozwinięte systemy jaskiniowe. Są to jaskinie krasowe i tektoniczne wykształcone w górnourajskich wapieniach, w wielu z nich rozwinęła się szata naciekowa. Z uwagi na charakterystykę obiektów jaskiniowych, w szczególności dotyczącą wielkości obiektu, występowania mikroklimatu jaskiniowego, dostępności światła a także m.in. występowania na ich obszarze poszczególnych gatunków nietoperzy, w obszarze określono lokalizację 34 obiektów jaskiniowych stanowiących siedlisko 8310. Wśród stanowisk, 2 z nich: Jaskinia Nietoperzowa oraz Jaskinia Wierzchowska Górna mimo udostępniania do zwiedzania zostały wykazane w grupie jaskiń stanowiących siedlisko 8310, w związku z faktem, iż w tych jaskiniach występują partie niedostępne do zwiedzania, a także czasowo, szczególnie w okresie zimowym są zamknięte (w całości niedostępne do zwiedzania).

Jakość danych: G- dane o wysokiej jakości.

Reprezentatywność: A - siedlisko jest typowo wykształcone.

Powierzchnia: C <2% krajowych zasobów liczby jaskiń w kontynentalnym regionie biogeograficznym.

Stan zachowania: A - struktura jest doskonale zachowana (I) - stan zachowania siedliska w obszarze bardzo dobry (FV).

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako doskonała (A), ze względu na doskonałą reprezentatywność oraz bardzo dobry stan zachowania siedliska.

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)

Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 9110-1 Kwaśna buczyna niżowa (zespół kwaśnej buczyny niżowej *Luzulo pilosae*- *Fagetum*). Na terenie Dolinek Jurajskich płaty tego siedliska zajmują głównie położenia na wierzchowinach i w obrębie zboczy dolin, zwykle w ich górnych częściach. Największe kompleksy kwaśnych buczyn w obszarze znajdują się: w Dolinie Raclawki, w północnej części rezerwatu.

Jakość danych: M- najnowsze dane (inventaryzacja terenowa, operat siedliskowy dla Nadleśnictwa Krzeszowice) wykazały obecność siedliska na znacznie mniejszej powierzchni niż wcześniej podawano, konieczna jest dokładna weryfikacja w terenie.

Reprezentatywność: A - siedlisko jest typowo wykształcone.

Powierzchnia: C - wynosi 65,34 ha, co stanowi <2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym (92000 ha).

Stan zachowania: B - struktura jest dobrze zachowana (II)- stan zachowania siedlisk oceniony na U1- część płatów jest zniekształcona przez obecność nasadzonych gatunków drzew obcych siedliskowo (głównie sosny) oraz obce gatunki inwazyjne (niecierpek drobnokwiatowy), jednak większość jest bardzo dobrze zachowana, zachowanie funkcji ma dobre perspektywy (II). Możliwości odtworzenia są łatwe (I).

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako dobra (B), ze względu na doskonałą reprezentatywność oraz dobry stan zachowania siedliska.

9130 Żyzne buczyny - *Dentario glandulosae*-Fagenion

Siedlisko w obszarze reprezentowane przez dwa podtypy: 9130-1 Żyzna buczyna niżowa (zespół żyznej buczyny niżowej *Galio odorati*- Fagetum) i 9130-3 Żyzna buczyna górská (reprezentowana przez zespół żyznej buczyny karpackiej *Dentario glandulosae*-Fagetum oraz zespół żyznej buczyny sudeckiej *Dentario enneaphylli*-Fagetum).

Jakość danych: M- najnowsze dane (inventaryzacja terenowa, operat siedliskowy dla Nadleśnictwa Krzeszowice) wykazały obecność siedliska na znacznie większej powierzchni niż wcześniej podawano, konieczna jest dokładna weryfikacja w terenie.

Reprezentatywność: A - siedlisko jest typowo wykształcone.

Powierzchnia: C - wynosi 437,05 ha, co stanowi <2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym (140000 ha).

Stan zachowania: A- struktura jest dobrze zachowana (II)- część płatów zniekształcona przez obecność obcych gatunków inwazyjnych (niecierpek drobnokwiatowy), jednak większość jest bardzo dobrze zachowana. Zachowanie funkcji ma doskonałe perspektywy (II)- większość płatów położona jest w rezerwach przyrody.

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako doskonała (A), ze względu na doskonałą reprezentatywność oraz bardzo dobry stan zachowania siedliska.

9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero*-Fagenion)

Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 9150-2 Małopolska buczyna storczykowa zbiorowisko *Fagus sylvatica*-*Cruciata glabra*, która należy do grupy cennych, obfitujących w rzadkie gatunki roślin, buczyn storczykowych. Drzewostan buduje buk *Fagus sylvatica*, przy czym w dobrze zachowanych płatach jest on stosunkowo luźny, tworzy liczne luki świetlne. Runo cechuje stosunkowo niskie zwarcie. W jego skład wchodzi przede wszystkim liczne gatunki storczyków. Na terenie obszaru Dolinki Jurajskie ciepłolubna buczyna małopolska występuje w górnych częściach zboczy niektórych dolin (Dolina Eliaszkówki, Raclawki i Szklarki).

Jakość danych – G – dane pochodzące z inwentaryzacji.

Reprezentatywność: B – dobra – siedlisko typowo wykształcone, część płatów o niezadawalającej strukturze.

Powierzchnia: B – powierzchnia siedliska w obszarze wynosi 49,5 ha, co stanowi ok. 4,3% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym.

Stan zachowania: B - struktura dobrze zachowana (II). Zachowanie funkcji ma średnie lub niekorzystne perspektywy (III)- gwałtowny rozwój podrostu, silne ocienienie runa, dominacja płatów siedliska o niezadawalającej strukturze. Możliwości odtworzenia są łatwe (I).

Biorąc pod uwagę dobrą reprezentatywność (B), powierzchnię względną (B), dobry stan zachowania (B), ocenę ogólną znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako dobra (B).

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio*-*Carpinetum*, *Tilio*- *Carpinetum*) Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 9170-2 Grąd subkontynentalny (*Tilio cordatae*-*Carpinetum betuli*).

Siedlisko to na terenie Polski południowej jest zbiorowiskiem klimaksowym. Drzewostan buduje przede wszystkim grab zwyczajny *Carpinus betulus*, duży udział posiadają także dęby. Cechą charakterystyczną panującej tu odmiany małopolskiej jest udział (a w niektórych płatach nawet zdecydowana dominacja) buka zwyczajnego *Fagus sylvatica*. Grądy występują w całym Obszarze, a największy ich kompleks znajduje się na terenie doliny Kluczwoły.

Jakość danych: G- dane o wysokiej jakości.

Reprezentatywność: A - siedlisko jest typowo wykształcone.

Powierzchnia: C - wynosi 145,02 ha, co stanowi <2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym (295000 ha).

Stan zachowania: A- struktura jest dobrze zachowana (II)- część płatów zniekształcona przez obecność nasadzonych gatunków drzew obcych siedliskowo (głównie sosny) oraz obce gatunki inwazyjne (niecierpek drobnokwiatowy), jednak większość jest bardzo dobrze zachowana. Zachowanie funkcji ma doskonałe perspektywy (I).

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako doskonała (A), ze względu na doskonałą reprezentatywność oraz bardzo dobry stan zachowania siedliska.

9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stromych stokach i zboczach (Tilio platyphylis-Acerion pseudoplatani) Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 9180-3 Karpackie jaworzyny miesięcznicowe (Lunario-Aceretum) w dwóch płatach- w Dolinie Raclawki i Dolinie Szklarki, jednak przynależność syntaksonomiczna tych płatów, a tym samym obecność Lunario-Aceretum w obszarze jest sprawą dyskusyjną.

Jakość danych: G- dane o wysokiej jakości.

Reprezentatywność: B – dobra- stosunkowo ubogi skład gatunkowy (niski udział gatunków charakterystycznych i nitrofilnych gatunków zioloroślowych).

Powierzchnia: C - wynosi 1,73 ha, co stanowi <2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym (1300 ha).

Stan zachowania: B - struktura dobrze zachowana (II). Zachowanie funkcji ma dobre perspektywy (II).

Możliwości odtworzenia są łatwe (I).

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako dobra (C), ze względu na ubogi stan gatunkowy oraz bardzo małą powierzchnię płatów siedliska.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinosae-incanae, olsy źródliskowe)

Siedlisko reprezentowane przez podtyp 91E0-3 Niżowy łęg jesionowo-olszowy. Na terenie Obszaru typowe łęgi olszowo-jesionowe występują w dolinach Kluczwody i Eliaszkówki. Oprócz nich występują tu nietypowe płaty łęgu olszowego, określonego jako zbiorowisko *Alnus glutinosa*. Zajmują one niewielkie powierzchnie ograniczone do wąskich pasów wzdłuż potoków płynących dnami dolin Raclawki, Kluczwody i Eliaszkówki. Od typowego *Fraxino-Alnetum* odróżnia je brak zabagnienia, a w konsekwencji brak lub jedynie znikomy udział gatunków olsowych i szuwarowych. Strukturą i składem gatunkowym nawiązują one do podgórskiego łęgu jesionowego *Carici remotae-Fraxinetum* zaliczanego do podtypu 91E0-5.

Jakość danych: G- dane o wysokiej jakości.

Reprezentatywność: C – część łęgów zniekształcona przez obecność nasadzonych gatunków drzew obcych siedliskowo oraz obce gatunki inwazyjne.

Powierzchnia: C - wynosi 11,45 ha, co stanowi <2% krajowych zasobów siedliska w kontynentalnym regionie biogeograficznym (102500 ha).

Stan zachowania: C - struktura średnio zachowana lub częściowo zdegradowana (III)- płaty zniekształcone przez obecność nasadzonych gatunków drzew obcych siedliskowo oraz obce gatunki inwazyjne (głównie niecierpek drobnokwiatowy). Zachowanie funkcji ma średnie lub niekorzystne perspektywy (III). Możliwości odtworzenia są łatwe (I).

Ocena ogólna znaczenia obszaru dla ochrony siedliska przyrodniczego w Polsce została określona jako dobra (C), w związku z niewielką powierzchnią płatów i zniekształceniami.

7220 Źródlika wapienne ze zbiorowiskami *Cratoneurion commutati*

Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 7220 – 1 Petryfikujące źródła z utworami tufowymi (*Cratoneurion*). Na terenie Dolinek Jurajskich siedlisko wykształciło się w sposób niepełny. W znajdujących się tu licznych petryfikujących źródłach z wytrącającą się martwicą wapienną (m. in. w Dolinie Będkowskiej, Raclawki, Kobyłańskiej, Szklarki, Eliaszkówki) nie zaobserwowano dobrze rozwiniętych mszarników źródliskowych, typowych dla tych siedlisk. Znajdują się tu jedynie niewielkie skupienia mszaków, które można traktować tylko jako słabo wykształcone zbiorowiska kadłubowe. Reprezentatywność: D- siedlisko wykształcone w sposób niepełny, nie stanowi przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005.

8160 Podgórskie i wyżynne rumowiska wapienne ze zbiorowiskami ze *Stipion calamagrostis*
Siedlisko w obszarze reprezentowane przez podtyp 8160-1 Rumowiska z zachyłką Roberta (zespół zachyłki Roberta *Gymnocarpium robertiani*). Siedlisko występuje w formie szczątkowej punktowo, na jednym stanowisku w Dolinie Szklarki.

1308 Mopek *Barbastellus barbastellus*

W obszarze występują liczne siedliska w postaci jaskiń, potencjalnie dogodnych dla gatunku jako zimowisko. Gatunek regularnie zimuje w Jaskini Żarskiej, w bezpośredniej bliskości schronień zimowych występują także dogodne siedliska żerowiskowe w postaci lasów i terenów rolniczych (łąk i pól).

Ocena populacji: C- wielkość populacji w obszarze (15-25 osobników) stanowi poniżej 2% populacji krajowej w kontynentalnym regionie biogeograficznym.

Stan zachowania: B- stanowisko zimowe mopka oceniono na U1, przyznano II stopień zachowania cech siedliska gatunku (elementy dobrze zachowane), przy odtworzeniu możliwym przy średnim nakładzie środków.

Izolacja: C- gatunek spotykany w całym kraju.

Ocena ogólna: C znacząca- dobra, ze względu na dobry stan zachowania populacji w obszarze oraz szerokie rozpowszechnienie tego gatunku w Polsce.

1902 Obuwik pospolity *Cypripedium calceolus*

Obuwik pospolity rośnie w kilku miejscach na terenie obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie: w dolinach Raclawki, Szklarki, Będkowskiej i Kluczwoły. Większość stanowisk znajduje się w obrębie ciepłolubnych buczyn storczykowych, a nieliczne w ciepłolubnym podzespole grądu. Na wszystkich stanowiskach rośnie w dużym rozproszeniu, nie tworząc kęp. W latach 2017-2018 podczas inwentaryzacji terenowej na potrzeby Planu Ochrony PK z zakresem PZO zaobserwowano tylko jeden pęd kwitnący, przy czym nie wytworzył on nasion.

Jakość danych: M- dane o przeciętnej jakości- dane z inwentaryzacji terenowej na potrzeby PZO uzupełniono informacjami archiwalnymi dotyczącymi rezerwatów.

Ocena populacji: C- wielkość populacji w obszarze stanowi mniej niż 2% populacji krajowej w kontynentalnym regionie biogeograficznym.

Stan zachowania B- dobry- stopień zachowania cech siedliska gatunku: III (elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane- stan siedliska jest niezadawalający i nadal się pogarsza, oceniony na U2), przy możliwości odtworzenia I (odtworzenie łatwe- usunięcie części podrostu).

Izolacja: C- populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania- dość liczne stanowiska w południowej części Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej.

Ocena ogólna: C- znacząca, ze względu na niezadawalający stan zachowania siedliska oraz niewielką wielkość populacji.

1321 Nocek orzęsiony *Myotis emarginatus*

W obszarze występują liczne siedliska w postaci jaskiń, potencjalnie dogodnych dla gatunku jako zimowisko. W bezpośredniej bliskości schronień zimowych występują także dogodne siedliska żerowiskowe w postaci terenów rolniczych, lasów oraz zabudowy (którą gatunek wykorzystuje także jako miejsca rozrodcze).

Jakość danych: M- inwentaryzacja terenowa, uzupełniona szacunkami.

Ocena populacji: B - liczebność populacji zimującej oszacowano na 65-120 osobników, co stanowi ponad 2% populacji krajowej w kontynentalnym regionie biogeograficznym (2600 os.).

Stan zachowania: B- stanowiska zimowe nocka orzęsionego oceniono na U1, przyznano II stopień zachowania cech siedliska gatunku (elementy dobrze zachowane), przy odtworzeniu możliwym przy średnim nakładzie środków.

Izolacja: B- gatunek spotykany jedynie w południowej Polsce, na terenie Karpat, Sudetów oraz Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej.

Ocena ogólna: B- dobra, ze względu na dobry stan zachowania populacji w obszarze oraz rzadkość występowania tego gatunku w Polsce.

1324 Nocek duży *Myotis myotis*

W obszarze występują liczne siedliska w postaci jaskiń, potencjalnie dogodnych dla gatunku jako zimowisko. W bezpośredniej bliskości schronień zimowych występują także dogodne siedliska żerowiskowe w postaci terenów rolniczych, lasów oraz zabudowy (którą gatunek wykorzystuje także jako miejsca rozrodcze).

Jakość danych: M- inwentaryzacja terenowa, uzupełniona szacunkami.

Ocena populacji: C- wielkość populacji oszacowano na 55-85 osobników, co stanowi mniej niż 2% populacji krajowej w kontynentalnym regionie biogeograficznym.

Stan zachowania: B- stanowiska zimowe nocka dużego oceniono na U1, przyznano II stopień zachowania cech siedliska gatunku (elementy dobrze zachowane), przy odtworzeniu możliwym przy średnim nakładzie środków.

Izolacja: C- populacja nieizolowana.

Ocena ogólna: C- znacząca, ze względu na niewielką wielkość populacji.

1303 Podkowiec mały *Rhinolophus hipposideros*

W obszarze występują liczne siedliska w postaci jaskiń, potencjalnie dogodnych dla gatunku jako zimowisko. W bezpośredniej bliskości schronień zimowych występują także dogodne siedliska żerowiskowe w postaci lasów i terenów rolniczych (łąk i pól). Obecna jest także gęsta zabudowa, gdzie podkowiec mały znajduje dogodne siedliska na kolonie rozrodcze. Ocena populacji: B- wielkość populacji w obszarze (230-450 osobników) stanowi ponad 2% populacji krajowej w kontynentalnym regionie biogeograficznym.

Stan zachowania: B- stanowiska zimowe podkowca małego oceniono na U1, przyznano II stopień zachowania cech siedliska gatunku (elementy dobrze zachowane), przy odtworzeniu możliwym przy średnim nakładzie środków.

Izolacja: B- gatunek spotykany w południowej Polsce, na terenie Karpat, Sudetów oraz Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej.

Ocena ogólna: B- dobra, ze względu na dobry stan zachowania populacji w obszarze oraz rzadkość występowania tego gatunku w Polsce.

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

W dokumentacjach planów ochrony dla rezerwatów przyrody: Dolina Eliaszkówki, Dolina Mnikowska, Dolina Szklarki, Dolina Raclawki wskazano występowanie tego gatunku na terenie tych rezerwatów. Dlatego też jako kategorię liczebności populacji przypisano P (obecne). Populacja gatunku jest nieistotna w skali kraju i nie stanowi on przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie.

Jakość danych: DD – brak danych ilościowych dotyczących wielkości populacji.

Ocena populacji: D- populacja nieistotna- podczas prac terenowych na potrzeby PO z zakresem PZO nie stwierdzono obecności gatunku na terenie obszaru Natura 2000.

1323 Nocek Bechsteina *Myotis bechsteinii*

Obecność gatunku w obszarze stwierdzona w latach 90-tych XX w. w Jaskini Nietoperzowej. W Planie Ochrony dla rezerwatu przyrody Dolina Eliaszkówki, gatunek wymieniony został w wykazie gatunków występujących na terenie rezerwatu Dolina Eliaszkówki, jednak nie został stwierdzony podczas badań terenowych prowadzonych w latach 2001-2002 dla tego terenu. Nie został też stwierdzony w zimowych spisach nietoperzy Wyżyny Krakowskiej od roku 2003.

Jakość danych: M- dane z inwentaryzacji uzupełnionymi informacjami archiwalnymi.

Ocena populacji: D- populacja nieistotna, w ostatnich dwudziestu latach gatunek nie wykazywany na terenie obszaru.

1318 Nocek łydkowłosy *Myotis dasycneme*

Na terenie obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005 występują liczne siedliska w postaci jaskiń, potencjalnie dogodnych dla gatunku jako zimowisko. Mimo tego w ostatnich kilku latach nocka łydkowłosego stwierdzono tylko w jaskini Nietoperzowej. Możliwe, że dalsze badania monitoringowe większej liczby jaskiń w okresie zimy, potwierdzą liczniejsze zimowanie tego gatunku.

Jakość danych: M- inwentaryzacja terenowa, uzupełniona szacunkami- liczne kryjówki w Jaskini Nietoperzowej mogły utrudnić odszukanie pojedynczych, ukrytych osobników.

Ocena populacji: D - w 2013 r. potwierdzono obecność tylko 1 osobnika.

1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

W dokumentacjach planów ochrony dla rezerwatów przyrody: Dolina Eliaszkówki, Dolina Raclawki wskazano występowanie tego gatunku na terenie tych rezerwatów. Dlatego też jako kategorię liczebności populacji przypisano P (obecne).

Jakość danych: DD – brak danych ilościowych dotyczących wielkości populacji.

Ocena populacji: D- populacja nieistotna- podczas prac terenowych na potrzeby PO z zakresem PZO nie stwierdzono obecności gatunku na terenie obszaru Natura 2000.

W obszarze Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH12005 występują liczne gatunki roślin znajdujące się na Polskiej Czerwonej Liście, tj.: buławnik mieczykolistny (*Cephalanthera longifolia*), buławnik czerwony (*Cephalanthera rubra*), żłobik koralowy (*Corallorhiza trifida*), kruszczyk rdzawoczerwony (*Epipactis atrorubens*), rojownik popolity (*Jovibarba sobolifera*), perlówka siedmiogrodzka (*Melica transsilvanica*), podkolan zielonawy (*Platanthera chlorantha*). Jaskinie zlokalizowane w obszarze są miejscem zimowania chronionych gatunków nietoperzy z II Załącznika Konwencji Berneńskiej oraz IV Załącznika Dyrektywy Siedliskowej, tj.: mroczek późny (*Eptesicus serotinus*), nocek Nattera (*Myotis nattereri*), nocek rudy (*Myotis daubentoni*), gacek szary (*Plecotus auritus*).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.03		i
H	A04.03		i
M	C01.04.01		b
M	D01.01		b
M	E01.03		i
M	E03.01		b
H	G01.04		i
L	H04		b
L	H05		b
M	I01		b
M	I02		b
H	K02.01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03		i
H	A04		i
M	A01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub		

współwłasność	0
Prywatna	0
Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Michalik S. i in. 1993. Szata roślinna rezerwatu leśnego Dolina Kluczwydy i program jej ochrony. Urząd Wojew., Wojew. Konserw. Przyn., Kraków. Msc. 2. Michalik S. i in. 1994. Szata roślinna rezerwatu leśnego Dolina Eliaszkówki i program jej ochrony. Urząd Wojew., Wojew. Konserw. Przyn., Kraków. Msc. 3. Michalik S. i in. 1995. Charakterystyka, waloryzacja i program ochrony szaty roślinnej rezerwatu krajobrazowego Wąwóz Bolechowicki. Urząd Wojew., Wojew. Konserw. Przyn., Kraków. Msc. 4. Michalik S. 1997. Plan ochrony rezerwatu Dolina Raclawki na lata 1998-2018. Urząd Wojew., Kraków. Msc. 5. Nowak J., Kozakiewicz K. 2000. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 1993-1999. Studia Chiropterologica. 1: 43-56. 6. Michalik S. i in. 2001. Projekt planu ochrony rezerwatu przyrody Dolina Eliaszkówki na okres 2003-2022. Urząd Wojew., Wojew. Konserw. Przyn., Kraków. Msc. 7. Michalik S. i in. 2001. Projekt planu ochrony rezerwatu przyrody Wąwóz Bolechowicki na okres 2002.-2021. Urząd Wojew., Wojew. Konserw. Przyn., Kraków. Msc. 8. Węgiel A., Grzywiński W., Adamus P., Sadowy R., Wieczorek M. 2001. Nietoperze zimujące w jaskiniach Wyżyny Krakowskiej. Nietoperze. 9. Busola sp. z o.o. 2002. Projekt planu ochrony rezerwatu przyrody „Dolina Kluczwydy”. 10. Walasz K. Bodziarczyk J. Stec-Karaś I. 2002. Projekt planu ochrony rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” na lata 2003-2022. 11. GIOŚ. 2006. Raport dla siedliska 8160 Podgórskie i wyżynne rumowiska wapienne a stanowisku Jerzmanowice. Państwowy Monitoring Środowiska. 12. BULiGL Oddział w Krakowie. 2007. Powszechna inwentaryzacja przyrodnicza w Lasach Państwowych. 13. Nowak J., Grzywiński W. 2007. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2003–2007 na tle 20 lat badań. Prądnik. Prace Muz. Szafera 17: 149-165. 14. GIOŚ. 2008. Wyniki monitoringu siedliska 8160 Podgórskie i wyżynne rumowiska wapienne. Państwowy Monitoring Środowiska. 15. BULiGL Oddział w Krakowie. 2011. Operat siedliskowy dla Nadleśnictwa Krzeszowice. 16. Nowak J., Grzywiński W. 2012. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2008–2012 na tle historii badań. Prądnik. Prace Muz. Szafera 22: 135-156. 17. Kołodziej M., Janik- Ramza K. 2017. Dokumentacja do projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie. Tom I. Inwentaryzacja i waloryzacja elementów przyrodniczych, KRAMEKO Sp. z o.o. 18. Nowak J., Grzywiński W. 2017. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2013–2017 na tle historii badań. Prądnik. Prace Muz. Szafera 27: 93-118. 19. Szczepka K., Szczepka M. 2017. Inwentaryzacja przyrodnicza siedlisk naskalnych, Nadarzyn. 20. Szmalec T., Janik-Ramza K., Kołodziej M., Koczur A., Leśniański G., Wieczorek K., Szewczyk G., Graboś A. 2017. Projekt planu ochrony Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie. Tom VII. Dokumentacja zakresu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005, KRAMEKO Sp. z o.o. 21. Kulpiński K., Tyc A. 2020. Wyniki Monitoringu Siedlisk Przyrodniczych W Rezerwatach Przyrody „Biała Góra”, „Białowodzka Góra Nad Dunajcem”, „Dolina Kluczwydy”, „Dolina Mnikowska”, „Dolina Szklarki”, „Kajasówka”, „Skała Kmity”, „Skałki Przegorzalskie”, „Skołczanka”, „Wąwóz Bolechowicki”, „Dolina Eliaszkówki”, „Panieńska Góra”, „Kwiatówka”. RDOŚ w Krakowie. 22. GIOŚ. 2021. Raport dla gatunku 1321 nocek orzęsiony – zimowisko – na stanowiskach: Jaskinia Nietoperzowa, Raclawicka, Wierzchowska Górna. 23. Piksa K. 2021 i 2022. „Sprawozdanie z monitoringu chiropterologicznego”. Kopalnia Wapienia „Czatkowice” sp. z o.o. 24. Węgiel A., Grzywiński W., Kosicki J.Z., Tryjanowski P., Nowak J. & Węgiel J. 2021 Long-term population trends of *Rhinolophus hipposideros* and *Myotis myotis* in Poland, *The European Zoological Journal*, 88:1, 1189-1200, DOI: 10.1080/24750263.2021.2006324

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	99.93	PL02	72.42		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Wąwóz Bolechowicki	*	2.41
PL02	Dolina Kluczwoły	*	3.99
PL02	Dolina Raćławki	*	53.09
PL02	Dolina Eliaszkówki	*	7.65
PL02	Dolina Szklarki	*	5.27
PL03	Park Krajobrazowy Dolinki Krakowskie	*	99.93

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Krakowie
Adres:	Polska Mogilska 25 31-542 Kraków
Adres e-mail:	sekretariat@krakow.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Uchwała NR XX/276/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 kwietnia 2020 roku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie uwzględniającego zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005 Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/legalact/2020/3481/
	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 18 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005 Link: https://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/WDU_K/2024/2117/akt.pdf
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH120005

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

— —

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--